

ALT EMPORDÀ

PERIÒDIC NACIONALISTA : ADHERIT A LA LLIGA REGIONALISTA

ANY III : N.º 133 : FIGUERES, 18 OCTUBRE 1919 : REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, CERVANTES, 1, PRAL. : PREU 10 CTS.

“CATALUÑA ESPAÑOLA”

A Don Javier Fages de Climent, en la admiració de los colores de su folleto «Espanolicémonos», invendible según se ve con pesadumbre.

El Autor.

Són en campanya els pintorescos prohoms de la U. M. N.—(La faceciosa picardia de les gents catalanes ha tingut ocasió d'esplaiar-se abastament cercant noves interpretacions a les tres inicials referides, interpretacions picardioses que han resultat tan justes que gairebé han fet oblidar els veritables mots que les inicials abrevien, bo i substituint-los per les noves interpretacions, la més lleugera de les quals volem escriure-la: *Un Mal Negoci*.)—

Oblidem les divagacions i anem al gra. Dèiem que eren en campanya els senyors comandataris d'*Un Mal Negoci*. Sabut això no caldria dir que el tòpic de la seva propaganda consisteix en dir tota mena de disbarats contra la Lliga i contra l'Autonomia. Enfront la Catalunya nacionalista, la Catalunya conscient de la seva personalitat, la Catalunya apanyosa de la llibertat autonòmica, ells hi oposen una descolorida *Cataluña española*, una híbrida *Cataluña* ensabonada amb afalacs de *laboriosidad*, enganxada amb les altres terres del grup ètnic castellà per mitjà d'una composició especial de la qual els polítics centralistes en conserven la fórmula, que hom diu que enganxa més que el *Pegamoid*, encara que hi hagin més de vint Estats independents que en el transcurs de la Història d'Espanya centralista hagin volgut contradir la seva eficàcia.—(Últimes referències: Cuba i Filipines.)

De les molt diverses i arriscades consideracions que ens ofereixen els tòpics de propaganda dels capdills d'U. M. N., mirarem de copsar-ne algunes amb la major bona intenció, completament desproveïdes d'irònica ampulositat.

Si els senyors d'U. M. N. volen establir una dualitat entre la Catalunya catalana i la *Cataluña española*, hauran arribat a una prova d'un resultat una mica enguniós. La nostra Catalunya poc que és un producte ambidextre ni bifacial. El seus símptomes i les seves essències són únics i particularistes, i ningú podrà negar que els símptomes i les essències de Catalunya donen un resultat de catalanitat. Per tant, Catalunya és catalana. I aquí ve ara la gravetat de la conseqüència. On es queda aquella *Cataluña española* que

proclamen els comandataris d'*Un Mal Negoci*? Es que a Catalunya el seu espanyolisme hi és de més a més? O pèrfids separatistes d'U. M. N.! No veieu que poseu a Catalunya en el fatal dilema de renunciar al seu espanyolisme o a la seva catalanitat? I davant aquesta prova suprema temem que la nostra humana feblesa es deixi enternir per les vostres pro-

corpòrin a les terres d'espiritualitat i de civilització *española*, poc que hi haurà perill d'un sobreixement. Entre tant la nostra Catalunya catalana, la Catalunya que treballa amb el sentit de la seva forta personalitat conscient, la que veu augmentar de dia en dia la seva riquesa civilitzadora i civilista, seguint la tònica marcada pels prohoms d'U. M. N. es veurà privada d'incorporar-la al conjunt hispànic, puix que la nostra cultura és feta en català i a la manera catalana, i l'espanyolisme dels altres vol ésser a Catalunya una extensió o una confusió del domini cas-

seu—ai!—un xic problemàtic arrelament en l'opinió.

La nostra Catalunya anirà fent camí envers la seva Autonomia. Si els enemics de la llibertat de Catalunya se li posen al davant amb un espanyolisme mig espantall i mig obcecació, aleshores podria esdevenir el que fins avui no ha esdevingut: que la llibertat de Catalunya no pugui condicionar-se amb el manteniment de la constitució actual d'Espanya.

I mireu com començant en broma hem anat posant-nos seriosos. Perquè tenim fe en Catalunya no temem cap confusió. D'una manera o altra Catalunya tindrà la llibertat. I encara aleshores aquesta gent comandatària d'*Un Mal Negoci* tornarà a celebrar un acte com el recentment efectuat a Olot, i davant un públic de 150 persones, castellanès la major part d'elles,—també com a Olot,—diran mal de la Lliga i de l'Autonomia, i donaran visques a *Cataluña española* i al Rei, en una supervivència de la seva actual amalgama, barreja de carlins que victoregen Alfons XIII, d'ex-republicans expulsats, d'ex-nacionalistes envejosos, i de caps-de-trons de totes les procedències.

Riem-hi? Riem-hi!! I ara, amb tot el significat que amb la seva omissió hi donen els de la U. M. N., cridem nosaltres: VISCA CATALUNYA CATALANA!

ARNAU D'ORVELL.

Diada Nacionalista de Girona

DIA 2 DE NOVEMBRE ENTRANT

Miting monstre d'afirmació nacionalista. Hi pendran part EN CAMBÓ, EN VENTOSA, EN BOFILL I MATAS, EN RAHOLA, EL PRESIDENT DE CATALUNYA i els quatre PRESIDENTS DE LES DIPUTACIONS CATALANES.

Grandiós dinar en un dels locals més capaços de Girona

Preu d'inscripció: 10 pessetes.

S'inscriu a la Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà, fins el dia 26 del corrent.

En aquest acte d'afirmació i continuació nacionalista de les comarques gironines, l'Empordà hi ha d'ésser esplèndidament representat.

pagandes separatistes que furegen per les reconades de la nostra terra.

Si és que, altrament, volen arribar a la conclusió de què damunt aquest tros de crosta terrestre, hi actuen dues diverses Catalunyaes,—la nostra Catalunya catalana i la seva *Cataluña española*,—tampoc l'espanyolisme hi sortirà guanyant gran cosa. Puix que si d'ells en ve aquesta classificació, i en nom del seu espanyolisme van contra la nostra Catalunya, és que absorbeixen tota la representació de la *Cataluña española*. I examinant bé els termes de la qüestió, adaptant-nos a les perspectives exactes de la seva vàlua i significació, haurem de reconèixer que amb el cabal d'espiritualitat pròpia que in-

tellà. Demostració d'això es troba en les paraules pronunciades per un dels seus oradors en un miting recent, començant dient que, malgrat ésser català, per donar una prova d'espanyolisme parlaria en castellà, amb la qual cosa declarava tàcitament que en llengua catalana hom no pot fer-se espanyolisme.

Aquestes consideracions filles de la confusió de conceptes propagats per la U. M. N., són perilloses perquè poden fer germinar apreciacions subversives en la ment de les gents catalanes. I, nosaltres, per l'interès que tenim que Espanya no es separi de Catalunya, hem sentit la vocació de fer-los-hi veure a aquells obcecats quins poden ésser els productes del

Es tot un drama el problema sindicalista, vist d'a la vora i vist des dels ulls de l'obrer qui posa en el treball tota la seva ànima. El sindicalisme sembla per ara incompatible amb les virtuts clàssiques del treball, amb l'espiritualitat del treballador que posa en la feina de ses mans tot sos amors i totes ses esperances. Des del moment en que un ha donat—voluntàriament o sota l'amenaça—el nom al Sindicat, la seva personalitat és abolida. S'és un irresponsable a les ordres de qui decreta des de les tenebres, sense possibilitat de discutir, sense admetre rèplica ni negativa, ara fer vaga, ara declarar el boicot, ara ralentir la feina, ara braços caiguts, ara fer sabotatge, ara la recerca expressa d'un conflicte qualsevol, segons convingui als arcans designis del poder misteriós que castiga durament tot refús d'obediència cega.

El patró, en el fons, no se'n afillgeix massa, massa. Al cap d'avall, tot això

Pàgines en divulgació

“La dictadura del manobre”

(Continuació)